

[Finansministeren.]

førlig Besvarelse af de mange Spørgsmaal, der er fremdraget. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Andreasen talte om, at de 6 pCt. til Aktionærerne er for meget. Det er maaske rigtigt. Jeg kunde fristes til at sige, at da jo den største Del af disse Penge, som højest kan andrage 15 000 Kr. i alt om Aaret, vil tilfalde Staten, medens Resten vil tilfalde Idrætten, som det ærede Medlem udtalte saa stor Sympati for, nemlig de Idrætsorganisationer, der skal tegne de 30 pCt. af Aktiekapitalen, saa tror jeg ikke, at Dividendens Størrelse har nogen større praktisk Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Nørlund rettede et Spørgsmaal til Indenrigsministeren. Da denne har været nødt til at forlade Mødet, inden Debatten sluttede, har han bedt mig om at besvare det paa hans Vegne ved at sige, at Spørgsmaalet om en Kommission vedrørende Idrætten jo var fremme i sidste Rigsdagssamling, nærmere bestemt sidste Sommer, og at der i Anledning af en Forespørgsel blev nedsat et Rigsdagsudvalg, som skulde tage sig af dette Spørgsmaal. Indenrigsministeren har fortalt mig, at siden dette Rigsdagsudvalg blev nedsat, har han ikke hørt noget fra Udvalget. Han har deraf sluttet, at Interessen ikke var saa stor, som man kunde tro efter det ærede Medlems Udtalelser, og han mente i hvert Fald, at det maatte være naturligt, at det var Udvalget, der tog Initiativet ved at henvende sig til ham.

Det ærede Medlem Hr. Nørlund citerede dernæst en Udtalelse af Indenrigsministeren derhen, at denne skulde have sagt, at den allervæsentligste Del af Overskuddet ved en eventuel Tipning burde tilfalde Idrætten. Indenrigsministeren har til mig sagt, at han dermed naturligvis mente Nettooverskuddet. Det er vel ogsaa det eneste, der med Rette kan fortjene Navn af Overskud.

Maa jeg have Lov til at sige, at den 20 pCt.s Afgift til Staten, der er foreslaaet i § 1, er fuldkommen analog med den, der svares af Totalisatorbevillinger. Den er varierende efter Omsætningens Størrelse, men det er i Virkeligheden fuldkommen analogt dermed, naar man her foreslaar en Afgift paa 20 pCt. til Staten. Man maa jo sige, at det, der her er Tale om, kommer Totalisatorspillet meget nær i Karakter. Og hvad angaar den Afgift til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond, som er foreslaaet i § 6, er den analog med den, vi har for Lotterigevinster.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vilde stryge § 9, idet han forsikrede, at det Paabud, der der er givet om, at unge Mennesker under 18 Aar ikke maa spille, ikke vilde blive overholdt — det blev siden gentaget af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Nu er det en Trøst, at der ikke kommer ret mange Blade her i Byen i disse Dage, ellers vilde jeg sige, at jeg synes, det er uheldigt, at man fra Folketingets Talerstol saa stærkt pointerer, at de Love, som Rigsdagen giver, ikke kan ventes overholdt. Det kan næsten i Praksis virke som en Antydning af, at man ikke behøver at tage dem saa højtideligt. Maa jeg i øvrigt tilføje, at vi har noget tilsvarende paa et andet Omraade, nemlig de mange Biograf-forestillinger, hvor Børn under en vis Alder ikke har Adgang.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen var dernæst Modstander af, at Staten skulde staa som Driftsleder af, hvad han kaldte en Spillevirksomhed — jeg tror, det var en lignende Betragtning, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard lidt senere fremførte. Det er naturligvis et Synspunkt, man kan fremdrage. Jeg har ikke hørt nogen af de ærede Medlemmer kritisere, at vi har Klasselotteriet, selv om der maaske var en Antydning af Kritik deraf hos det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Naar jeg mindes de mange Henvendelser, jeg faar fra mange Medlemmer i dette høje Ting om at skaffe nogle af deres Bekendtes Bekendte en Klasselotterikollektion, maa jeg i hvert Fald have Lov til at gaa ud fra, at Uviljen mod Klasselotteriet ikke er særlig stor i Rigsdagen. Jeg maa lige sige til det ærede Medlem Hr. Tholstrup, at man kan jo ikke argumentere mod Klasselotteriet ved at fremhæve, at Tallotteriet, som er noget helt andet, er indført af Struensee.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var saa venlig at minde om, at jeg var Professor i Nationaløkonomi. Jeg maa sige, at jeg i denne Egenskab var noget utilfreds med de nationaløkonomiske Betragtninger, det ærede Medlem anstillede vedrørende den Ændring i Forbruget, der skulde fremkomme som Følge af Ungdommens eventuelle Deltagelse i Tipning. Maa jeg for det første sige, at hvis de unge anvender 30 Mill. Kr. til Indskud i denne Anstalt og kun faar 15 Mill. Kr. ud som Gevinst, saa vil det medføre en samlet Indskrænkning af de paagældendes Forbrug paa netto ca. 15 Mill. Kr., hvilket i høj Grad er i Overensstemmelse med den økonomiske Politik, der føres her i Landet for